



III.



TONE, NIKOV DRUGI STRICEK,
 PA VAM JE DRUGACEN TICEK.
 BLEDE, KOSČEN IN SUH KO SMRT
 IN PRETEGNJEN JE KO ZRD.
 TAKE MRSAVE OSEBE
 PA NAVADNO HITRO ZEBE.
 ZMRAŽENJU PA JAKO RAD
 SE PRIDRUŽI ČVRST PREHLAD.
 ČE LE RAHEL VETRIČ PIHA,
 TONE KASLJA ŽE IN KIHA.
 RADI TEGA SKRBNNO PAZI,
 DA SE MORDA NE PREMRAZI.
 ŽE SEPTEMBRA — KOT NALASČ! —
 SI OGRNE TOPEL PLASČ.
 A ŽE PRVE DNI OKTOBRA
 SE ZAVIJE V PLASČ OD BOBRA.
 V TEM KOŽUHU VERNO VZTRAJA
 TJAKAJ DO SREDINE MAJA.
 SELE JUNIJA, NIČ PREJE,
 KO ŽE ŽARKO SONCE GREJE,
 KO JE DAN ŽE DOLG IN VROČ,
 VRŽE TUDI SVRSNIK PROC.
 — KAKOR LETO SE PREMINJA,
 SLACI SE IN SE OGRINJA,
 MENJA SUKNJE IN KOZUHE,
 PERNICE, ODEJE, RJUHE,
 LE SVOJ DOLGI, SUHI VRAT
 SI OVIJE VSAKIKRAT,
 NAJ JE BOŽIČ, NAJ JE KRES,
 S TOPLO RUTO DO USES.



(Prosto po G. Bötticherju — P. G.)